

בלונים

ראש-הממשלה שימעון פרס עם רפי אדרי (לידו: איש-הביטוח שלמה אליהו).

העולם הזה: שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תאריך: 136 העורך הראשי: אורי אבנרי • עורך-מישנה: דוב איתן • עורך תבנית: יוסי שנין • עורך כיתוב: גיורא גלימן • צלמי מערכת: ציון צפריר ענת סרגוסטי וציוסי מנשה • עורך דפוס: יפתח שביט • ראש המינהלה: אברהם סיטון • מחלקת המודעות: רפי זכרוני • המזל: העולם הזה בע"מ • הדפסה: הדפוס החדש בע"מ, תל-אביב • הסצה: גדי בע"מ

קווא י'קי.

השבוע שאלו אולי עשרות אני שים בהזדמנויות שונות: מה הייתם אתם עושים, אילו היה לכם סקופ, כמו הידיעה על כוונתו של חבריהכנסת עבר-אלוהאב ראושה לצאת לעי מאן?

השליחות של ראושה — במידה שהיתה רצינית — הוכשלה עליידי הפירסום המוקדם שניתן לה (ראה הנדון). ראושה סיפר על כוונתו לאי חר הכתבים, הכתב מיהר להודיע על כך למערכת שלו, וזו הודרה לגלות זאת לטלוויזיה, כתעלול-פירסומית של העיתון או של ראושה, הממשך ידוע. האם היה העולם הזה נוהג אחרת, אילו סיפר ראושה על כך לנו?

את התשובה על כך ניתן למצוא בדברים שאמר יאסר ערפאת עצמו לעיצאם אליסרטאווי המנוח, הרבה זמן לפני הפגישה הראשונה שלי עם ערפאת עצמו. סרטאווי הזכיר את שמי וערפאת אמר לו: 'יש לי אמון מלא באיש הזה, מפני שהוא עורך של עי תון, ובכל זאת לא פירסם מעולם רבר שהוא התחייב שלא לפרסם, למרות שישב על סקופים בינלאומיים רבים.' לא מכבר כתבתי ספר על המגעים בין כוחות-השלום הישראליים ואש"ף, כאשר ייצא לאור, יתמחו רבים על ריבוי הסקופים — וכניהם סנסציות עולמיות — שנשמרו כסוד עליידינו. לפי הדת היהודית, פיקוח-נפש רוחה שבת, המגעים המתנהלים בין שני העמים, ושמתרתם היא למנוע מעשי-איבה, להשיג שלום ולהציל חיים, הם בוראי בגדר פיקוח-נפש.

אוי לעיתונאי ואוי לעיתון שאינם יכולים לשמור על סוד במשך 24 שעות, או במשך שבוע — ואם ראושה עצמו רצה בפירסום אווילי זה, היה העיתון צריך לשכנעו להימנע מכך. הפירסום הרס יוזמת-שלום שיכלה להיות חשובה, הסקופ הרס את נושא הסקופ.

ביירות ועמאן: שתי פגישות

ה שבוע דובר הרבה על תוקדים אבנרי, ונעשו השוואות בין פר שת ראושה ובין השליחות שקיבלתי על עצמי ביולי 1982, כאשר חציתי את הקווים בניירות בחברת חברות המערכת שרית ישי וענת סרגוסטי.

היו הרבה הבדלים בין שתי הפר שות. אחד מהם היה לגבי טיב ההכנות. ראושה אמר שהוא טס מן הארץ בשעה 17.00, וסבר כי בשעה 21.00 (עת שירור הידיעה בטלוויזיה) כבר יהיה בעמאן. לא היו לו שום תימוכין לכך. המגעים שלו היו עקיפין, הכל סודר תוך שעה אחת בטלפון בין שלוש ארצות, לא היתה היברות מוקדמת רצינית, וגורמים חשובים ביותר — כגון יחסה של ממשלת-ירדן לעניין — כלל לא היו ידועים לו. רק אדם בלתי-מנוסה מאוד יכול היה להעלות העולם הזה 2466

א.א. אבנרי